

Pareltjes van observaties

theater

Van SANDER JANSSENS

Dumas/Ladame/Desade

Door: Maatschappij Discordia

Gezien: 13/1, Frascati

Te zien: t/m 20/1, aldaar; 16-17/2

Toneelschuur Haarlem

In 1848 schreef Alexandre Dumas fils *De dame met de camelia's*. Over Marguerite Gautier, een Parijse courtisane. Armand, een jonge bourgeois, valt als een blok voor haar. Uiteindelijk kiezen ze samen voor een teruggetrokken bestaan buiten de stad. Maar Armands vader – die in de moreel verwerpelijke verhouding een enorme familieblaam voorziet – overtuigt Marguerite, inmiddels terminaal, Armand te verlaten, hem in de veronderstelling achterlatend dat ze een ander heeft ontmoet.

Kortom: Marguerite Gautier is een tragisch personage in dito liefdesverhaal.

Voortdurend verdwijnend en verschijnend uit een diagonale rij kartonnen panelen, naast een compact opgestapeld interieurtje, nemen Maureen Teeuwen, Annette Kouwenhoven en Miranda Prein op zijn Discordiaans het verhaal met ons door. Wie welke rol wanneer speelt staat daarbij niet vast, er wordt gedubbeld, uit het verhaal gestapt of een scène herpakt. Dat levert transparant spel op dat op ongedwongen manier een hoge betrokkenheid bij het publiek bewerkstelligt.

Terloops koppelen ze Dumas' tragische verhaal aan het libertijnse gedachtegoed van De Sade en hun eigen persoonlijke associaties. Daarin zit soms een wat te grote vluchtigheid besloten: de vele zijpaden krijgen niet altijd vorm. Maar ze formuleren ook onverwachte pareltjes van observaties. "Liefde is als kleuren in het brein van een blinde." Liefde als onderlinge afspraak, iets waar mensen massaal in geloven maar waarvan het bestaan nooit is bewezen. Vervolgens wordt die stel-

ling meteen weer ter discussie gesteld. Er hoeft niet één waarheid te zijn. Dat zoekende, dat in vorm en inhoud zit doorwrocht, is een grote kracht van Discordia.

Sterk is de scène waarop Prein in dialoog met het personage Marquerite gaat, wanneer Armands vader haar vraagt hem te verlaten. "Doe niet wat ie vraagt." Ze houdt een mooi, oprecht pleidooi voor het maken van je eigen keuzes.

Zo krijgen het gedachtegoed van De Sade – die sterk voor het najagen van individualistische belangen stond – en de particuliere twijfels die Prein zelf bij het personage voelt, mooi vorm in de sleutelscène van het stuk.
